

Den 18. juni - 2018

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvorfor er ikrafttræden af overenskomstforhandlingerne mellem Naalakkersuisut og sundhedsvæsnets personale, organiseret under fagforeningen PPK (Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit), forsinkede?

1. A. Hvilke kompetencer mangler Selvstyrets afdeling for, at få disse skrevet færdige?

1. B. Hvordan skaber vi fremover klare retningslinjer for rettidig omhu, således faggrupper ikke skal vente og vente, og sikrer at der kommer svar på henvendelser?

2. Hvor hurtigt kan PPK's medlemmer forvente at overenskomst-aftalen der er indgået, udmøntes?

3. Er det korrekt at overenskomstforhandlingerne burde have været færdige i marts 2016, da den tidligere overenskomst udløb da?

3. A. Samt at aftalen blev forsinket, fordi Selvstyrets departement skulle finde pengene til lønstigninger, som de ikke havde finansieret da de kom til forhandlingerne?

4. Er det korrekt at aftalen lå færdig den 3. december 2017? Og at fagforeningen den 5. januar 2018 meddelte Selvstyret at de godtog aftalen, og at det blev aftalt at marts 2018 var deadline for udmøntning af disse, samt i maj 2018?

4. A. I så fald, hvad er årsagen til, at det tager så længe at få udmøntet aftalen mellem parterne?

5. Hvor ofte har der de sidste 10 år været forsinkelser i at få møder, aftaler eller udmøntning af aftaler mellem Selvstyret og PPK's medlemmer?

6. Hvad mener Naalakkersuisut om disse forsinkelser, for store og for samfundet vitale faggrupper af deres borgere, som går og venter på deres overenskomster?

Begrundelse:

Det virker beskæmmende, at der så ofte er forsinkelser i arbejdet med overenskomster. Det kunne være formålstjenligt at høre, hvorfor dette sker, og særligt for så stor og vigtig en faggruppe som vort sundhedspersonale.

Mangel på rettidig omhu i netop disse overenskomstforhandlinger rammer borgerne og sundhedsvæsnets urimeligt hårdt, da de får svært ved at rekruttere.

Penge til vikar rekrutteringer er steget fra ca. 18 mio. kr. i 2015 til 28,6 mio. kr. i 2017, bl.a. som følge af, at overenskomsterne ikke kommer på plads, og selvfølgelig gør de dét – hvem vil arbejde et sted, hvor de ikke ved hvilken løn det er, og hvor arbejdsgiver, i dette tilfælde Selvstyret, udviser så grov ligegyldighed overfor din faggruppe?

Det er uacceptabelt, at der overenskomstforhandling efter overenskomstforhandling, forsinkes og udsættes. Det er et under at strejker ikke bryder spontant ud, og at folk ikke nedlægger arbejdet. Det presser også personalet her i landet, at rekruttering udefra er næsten umuligt uden en overenskomst, og

**SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET**

påvirker borger-betjeningen helt urimeligt.

Ligeledes synes det mærkeligt, at man sender forhandlere til overenskomstforhandlere der ikke har mandat til at forhandle. Det er uhørt.

Det er meget, meget beskæmmende for Selvstyret, og os som politikere, at så stor og vigtigt en faggruppe – ja en livsnerve i samfundet – igen og igen underprioriteres.

Det giver vanskeligheder med rekruttering, i et i forvejen presset sundhedsvæsen, det giver utryghed blandt medlemmerne af denne faggruppe og så videre.

Det virker uforståeligt set udefra, at man ikke kan planlægge sig korrekt og rettidigt ud af de her overenskomstforhandlinger.

Med ønske om svar inden for 10 arbejdsdage.

Tillie Martinussen
Samarbejdspartiet - Suleqatigiissitsisut